

Hazánk felé közeledve

A cÅlegyenese elõtti kanyarban

2001. Åprilis 29-Ån olyan dolgot tettem, amitõl a legjobban fÅltem, de amit halÅlom elõtt nem akartam kihagyni: maratoni futÅson vettem rÅszt. Ma mÅjr sokkal tÅbbre ÅrtÅkelem azokat, akik lefutjÅk a maratoni tÅjvot.

Amikor

jelentkeztem a futÅsra, mÅg nem tudtam, hogy mibe vÅgom a fejsÅmet. Fõ cÅlom az volt, hogy ÅsszeesÅs, elÅjulás vagy vÅgkimÅs nÅlkÅl teljesÅtsem az elõttm ÅillÅ teljes tÅjvot. Mivel ez volt az elsõ maratonom, Ås egyben az elsõ atlÅtikai ÅlmÅnyem, ezÅrt abban is remÅnykedtem, hogy nem Ån leszek az utolsÅ befutÅ. BÅjr mÅjr 25 Åve rendszeresen kocogok, azonban mÅg soha nem kocogtam egyszerre 42 kilomÅtert egy nap leforgÅsa alatt.

EgÅszen a

maraton reggelÅig felkÅszÅltnek Åreztem magam, de aztÅjn megpillantottam a tÅbbi versenyzõt. Oklahoma vÅrosÅt elÅzÅnlÅttÅk az orszÅig minden rÅszÅrõl Årkező fiatalok, idõsek, tapasztaltak Ås persze a hozzÅim hasonlÅ Åjoncok is.

A tÅbbiek

futÅcipõi sokkal jobban nÅztek ki, mint az enyÅim. BemelegÅtõ gyakorlataik is arrÅ Årulkodtak, hogy sokkal felkÅszÅltebbek nÅlam. ŐszintÅn szÅlva, mÅjr a pusztai lÅjtÅnyuk is fÅlelmet keltett bennem. Egyesek szÅ-jakat erõsÅtettek magukra, Ås energiáikat vittek magukkal. Åon nem tudtam, hogy ez megengedett.

Majd

elkezdõdÅtt a verseny, Ås elÅg jÅl bÅrtam az iramot. Åsszeakadtam egy tapasztalt maratoni- Ås hosszÅtÅfutÅval, Rex-szel, aki a kÅvetkezõket tanÅcsolta nekem: "ÅNe siesd el! Nem az a lÅnyeg, hogy milyen gyorsan futsz, hanem az, hogy teljesÅted-e a tÅjvot vagy sem." PrÅbÅjltam tartani vele az iramot, de nem az Ån tempÅmban futott. EzÅrt az elsõ kaptatÅnÅjl - egy hÅ-dnÅjl, ami rengeteg energiÅt vett el a versenyzõktõl - lehagytam õt. KihasnÅjltam a vizes helyek nyÅjtotta elõnyÅket, bÅjr a vÅ-z fele tÅbbnyire a fejemen, Ås nem a hasamban landolt.

MiutÅjn mÅjr

lefutottam 32 kilomÅtert, Ågy Åreztem, hogy a szervezetem le fog Ållni. Az utolsÅ kilomÅterek Åletem leghosszabb kilomÅtereinek tûntek. TÅbbet sÅtÅjltam, mint futottam. Az emberek kezdtek tÅmegeesen elhagyni. Mivel mÅjr csak nÅgy kilomÅter volt hÅtra, ezÅrt a verseny feladÅsa szÅba sem jÅhetett. BÅjr kÅzel voltam a cÅlhoz, mÅgis nagyon tÅjvol Åreztem magam tõle. A nÅzõk lelkesen bÅztattak minket, Ås azt kiabÅltÅk, hogy: "ÅMeg tudjÅtok csinÅlni!" Nekem az volt erre a reakciÅm, hogy: "ÅKÅnnyen beszÅltek, hiszen nem ti vagytok a futÅk! Nem tudjÅtok, hogy Åppen milyen nehÅzsÅgekkel kÅzdzÅk!"

Befordultam a

sarkon, és megpillantottam a cöllegyenest. Hirtelen megteltem energiával!
Elkezdtem lassan futni, de aztán meglepetésszerűen gyorsítottam a tempót, és befejeztem a távot. Az időm: 4 óra, 45 perc és 11 másodperc. Majr egyáltalán nem érdekelt az időeredményem, és az sem, hogy előttem májr ezrek befutottak! A lényeg az volt, hogy befejeztem a versenyt, és olyan dolgot vittem véghez, amelyet előtte még soha!

A jutalmam?

Egy 6 dollárért a körkötő párt és egy 5 dollárért a körkötő medál. Hát ez azért győrttem magam? Egy vacak pártért és egy medálért? Ráadásul 60 dollárt fizettem azért, hogy részt vehessek a versenyen... Miért futottam? Nem tudom, képtelen vagyok megmagyarázni. A feleségem is öröklétek tartott.

A verseny valahogy a keresztény utunkra emlékeztet engem. Pál Árt egy koronáért - valójában egy koszorúért -, amelyet az atlétikai verseny győztese kapott. Arra bitorította a keresztényeket, hogy az életet versenyként fogják fel. Azok a keresztények, akik befejezik a versenyt, győzni fognak. Mindenki, aki hisz Jézusban, dárjat nyer: az életet. Majd azt is hozzátette, hogy akik ilyen sportot űznek, azok mértéktelenek és fegyelmezettek minden téren.

Észrevetted-e,

hogy keresztényi utad kétféle volt, amikor megkeresztelkedtél, vagy amikor még az első tűz gett benned, mint később? Ha Jézus akkor eljött volna, biztosan ott lett volna azok között, akik Vele mennek. De vannak-e mostanában kétségek? A hosszú vörakozás során nem gárdátek-e akadályok az utadba? Esetleg kétségre vonod a hitedet?

Voltak olyan

időszakaim, amikor annyira el voltam kenődve, hogy úgy éreztem, semmit sem érek. De amikor eszembe jutott Jézus irántam érzett szeretetének a mélysége, amikor visszaemlékeztem arra, hogy Jézus meghalt érttem, akkor a remény ájjáledt bennem. Jézus drága vörre a viláig minden kincsért tőbbet ér nekem! Jézus szeretete nagyobb, mint Sátán gyűlölete. A menny fel vezető Árt mindent megér, sokkal többet, mint egy hatdolláros párt és egy ártdolláros medált. Ezért ázzá rüljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítésért! (Zsid 4:16). Tiszta szvből hiszek abban, hogy kézzelünk otthonunkhoz! Jézus nemsokára hazaviszi nátpárt (Jn 14:1-3), és Atyánk házában koronát fogunk hordani! Kézzelünk egy olyan vörroshoz, ahol az utak aranyból vannak és a kapuk igazgyngyből (Jel 21:21). Igen, a vörös fala ázzáspisból vala; a vörös pedig tiszta arany, tiszta véveghez hasonlú (Jel 21:18). A vörös alapja pedig mindenféle drágaköböl van kirakva (Jel 21:19-20). Isten és a Bárány trónját ered az élet folyása, amely olyan tiszta, mint a

kristály (Jel 22:1). Ám a folyó mindkét partján ott áll az élet fája, amelynek levelei ékés a pogányok gyagyá-társára valók" (Jel 22:2).

Isten egy

olyan ország polgáiraivá; ká-ván tenni minket, ahol az emberek cőtudatosan Ás Ánzetlenül szolgálják egymást, ahol Isten szeretete áll mindenek felett. Egy olyan országává; ahol csak bizalmi kapcsolatok léteznek. Ahol senki nem Áregszik meg, ahol nincs betegség vagy halál (Jel 21:1-5). A menny egy olyan hely, ahol mindenki nyertesnek számát. Ez az a hely, ahol Álni szeretnék! Ám tudom, hogy Isten kegyelme Által el is jutok oda!

Amiáta rászt

vettem a versenyen, volt alkalmam olvasni a maratoni futásra való felkésztéséről. Bár csak májr a verseny előtt a birtokba jutottam volna ezeknek a hasznos információknak! Ágy viszont - tapasztalataim birtokában - megíhatom a Hogyan ne fussunk maratont! című könyvet.

Pál retorikai

kördése Ágy szél: ha a futók, akik mulandó koszorókát kázdnek, ennyire fegyelmezettek Áleték minden területén, akkor mennyivel fegyelmezettebbeknek kell lenniük a keresztényeknek, akik az Ár Álet koronáját kájk kitartásuk jutalmául? Ő azt tanácsolja nekünk, hogy fussunk, de ne csak magáért a futásért, hanem azért is, hogy elnyerjük a jutalmat.

A

keresztényeknek pedig minden okuk megvan arra, hogy dicsőrk az Urat, hiszen nekik nem kell versenyezniük: Jézus májr megtette a tét helyettük, Ás befejezte a versenyt. A jutalom? Az élet koronája azoknak, akik teljesítik a tét. Vajon Ágy fogjuk befejezni a versenyt, mint Pál? Tudjuk-e vele mondani: "Áma nemes harcot megharcoltam, futásomat elvgezttem, a hitet megtartottam: Vgezetre eltötettem nákem az igazság koronája, melyet megájd nákem az Ásr ama napon, az igaz Bá-rák; nemcsak nákem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva váják az ő megjelenését" (2Tim 4:7-8).

Jézus

nemsokára visszatör, hogy gyermekeit hazavigye. Vajon Te is ott leszel? Bártorság kedves szentem, nemsokára hazaöránk!

Á

D. Chongo Mudende